Reading Nine: Using Wisdom

The following translation is an excerpt from Master Kamalashila's text on meditation., called Bhavana Krama, or The Steps of Meditation. Master Kamalashila wrote three such books on meditation, all with the same title, the one we are using is the middle one. This work can be found in Tibetan in the ACIP database, TD3915, folio 28A.

Using Wisdom

དེ་ལ་ཤེས་རབ་ཀྱིས་ཡོངས་སུ་ཟིན་པའི་སྦྱིན་པ་ལ་སོགས་པ་ཕ་རོལ་ཏུ་ཕྱིན་པའི་མིང་ཐོབ་སྟེ། གཞན་དུ་མ་ཡིན་ནོ། །དེ་བས་ན་སྦྱིན་པ་ལ་སོགས་པ་ཡོངས་སུ་དག་པར་བྱ་བའི་ཕྱིར་མཉམ་པར་གཞག་པ་ལ་གནས་པར་བྱས་ལ། ཤེས་རབ་བསྐྱེད་པ་ལ་ཇེ་འབད་པར་བྱའོ། །

तत्र प्रज्ञापरिगृहीता दानादयः पारमिताव्यपदेशं लभन्ते नान्यथेति । अतो दानादिपरिशुद्धये समाधानम् आस्थाय प्रज्ञोपादानार्थं यत्नं कुर्वीत ।

Now the acts of giving and the rest only gain the name "perfections" when they are imbued with wisdom. Otherwise, they do not. And so, in order to make our acts of giving and the rest totally pure, we must first place ourselves in a state of balanced meditation. And then we must earnestly seek to develop wisdom.

དེ་ལ་ཐོག་མར་རེ་ཞིག་ཐོས་པ་ལས་བྱུང་བའི་ཤེས་རབ་བསྐྱེད་པར་བྱ་སྟེ། དེས་རེ་ཞིག་ལུང་གི་དོན་ཀུན་ཏུ་འཛིན་པར་བྱེད་དོ། །

तत्र प्रथमं तावत् श्रुतमयी प्रज्ञोत्पादनिया।तया हि तावद् आगमार्थम् अवधारयति ।

Here is how we go about this process. At first when we are just starting out, we should develop the wisdom that comes from spiritual study—utilizing this for a while to completely retain in our minds the meanings of the sacred texts.

དེ་ནས་བསམས་པ་ལས་བྱུང་བའི་ཤེས་རབ་ཀྱིས་ངེས་པ་དང་དྲང་བའི་དོན་རྣམ་པར་འབྱེད་པར་བྱེད་དོ། །

ततश् चिन्तामय्या प्रज्ञया नीतनेयार्थं निर्वेधयति।

Next we should use the wisdom that comes from contemplation to distinguish between the literal and the figurative meanings.

དེ་ནས་དེས་བྱེ་བྲག་ཕྱེད་པའི་དོན་ལ་བརྟེན་ནས་ཡང་དག་པ་ཡོ་ནའི་དོན་བསྒོམ་པར་བྱའི། ཡང་དག་པ་མ་ཡིན་པ་དེ་ནི་མ་ཡིན་ནོ། །

ततस् तया निश्चित्य भूतम् अर्थं भावयेन् नाभूतम्।

Finally, we should use the meaning which results from that investigation of different points to meditate on the one true meaning. And we don't use this last step until we get to the real thing.

དེ་ལྟ་མ་ཡིན་དུ་ཟིན་ན་ཕྱིན་ཅི་ལོག་ཏུ་བསྒོམས་ཤིང་ཟེ་ཚོམ་ཡང་མ་བསྐུལ་བས་ཡང་དག་པའི་ཤེས་པ་ཡང་འབྱུང་བར་མི་འགྱུར་ཏེ། དེའི་ཕྱིར་བསྒོམ་པ་དོན་མེད་པར་འགྱུར་བས་མུ་སྟེགས་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་བསྒོམ་པ་དང་འདྲའོ། །

अन्यथा हि विपरीतस्यापि भावनाद् विचिकितसायाश् चाव्यपगमात् सम्यग्ज्ञानोदयो न स्यात्। ततश् च व्यर्थैव भावना स्यात्। यथा तीर्थिकानाम्।

If we failed to follow these steps, we would be meditating in the wrong way, and we would also fail to clear away any doubts. And that means we would not be able to evoke pure knowledge. And therefore our meditation would be meaningless—the same kind of meditation as the Tirthakas.

[Note: The word "Mutekpa" in Tibetan or "Tirthaka" in Sanskrit refers to those sects of non-Buddhists who believed in an eternal, unchanging self.]

བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་ཏིང་ངེ་འཛིན་གྱི་རྒྱལ་པོ་ལས་ཀྱང་བཀའ་སྩལ་ཏེ།

उक्तं च भगवता समाधिराजे।

The Conqueror has also spoken of this, in *King of Concentration:*

།གལ་ཏེ་ཆོས་ལ་བདག་མེད་སོ་སོར་རྟོག །
།སོ་སོར་དེ་བརྟགས་གལ་ཏེ་བསྒོམ་པ་ནི།
།དེ་ཉིད་མྱ་ངན་འདས་ཐོབ་འབྲས་བུའི་རྒྱུ།
།རྒྱུ་གཞན་གང་ཡིན་དེ་ནི་ཞི་མི་འགྱུར། །
ཞེའོ། །

नैरात्म्यधर्मान् यदि प्रत्यवेक्षते
तान् प्रत्यवेक्ष्य यदि भावयेत।
स हेतुर् निर्वाणफलस्य प्राप्तये

योे अन्यहेतु न स भोति शान्तये। इति।

If you were to analyze
The lack of "self" to things,
And if you were to meditate
Upon that analyzed,
This itself would be the cause
For achieving the result
Of traveling beyond all grief.
No other cause at all
Could bring you to that peace.

དེ་ལྟ་བས་ན་བསམས་པའི་ཤེས་རབ་ཀྱིས་རིགས་པ་དང་ལུང་གིས་བརྟགས་ལ་ཡང་དག་པ་ཁོ་ནའི་དངོས་པོའི་རང་གི་ངོ་བོ་བསྒོམ་པར་བྱའོ། །

तस्माच् चिन्तामय्या प्रज्ञया युक्त्यागमाभ्यां प्रत्यवेक्ष्य भूतम् एव वस्तुस्वरूपं भावनीयम्।

And so, once we have analyzed this with our logic and with the help of authoritative sources, using that wisdom which comes from contemplation, then we must meditate on the true nature of things—their utter purity.

The following translation is an excerpt from Je Tsongkapa's middle-length text on the Steps of the Path, entitled Lam Rim Dring. *The Tibetan text can be found in the ACIP database, S5393, folios 27A-28B.*

****

གཉིས་པ་སྒོམ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐུན་མཚམས་སུ་སྤྱོར་ཚུལ་ནི།

དེ་ལྟར་ན་དངོས་གཞིའི་སྐབས་ཀྱི་སྐྱོང་ཚུལ་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པ་མ་གཏོགས་པ། སྦྱོར་བ་དང་དངོས་གཞི་དང་མཇུག་དང་ཐུན་མཚམས་སུ་ཇི་ལྟར་བྱ་བ་རྣམས་ནི། འདི་ནས་བཟུང་སྟེ་ལྷག་མཐོང་གི་བར་གྱི་དམིགས་རྣམ་གང་སྐྱོང་ཐམས་ཅད་ལ་སྦྱར་བར་བྱའོ། །

(Here is the second section: the way to apply ourselves between all our meditation sessions.)

And so, here is how to perform the preparation, the main part and the conclusion of our sessions, as well as how to conduct ourselves in-between sessions, regardless of whatever specific meditation you may be doing during that main part. Now from this point up to reaching extraordinary vision, we must apply these guidelines to all the practices, no matter what object of focus we are centering on.

གཉིས་པ་…སྐྱོང་ཚུལ་གཉིས་ཀྱིས་བསྐྱང་དགོས་པའི་རྒྱུ་མཚན་ལ་བཞི་ལས། དང་པོ་ལ་སྒོམ་ལ་དཔྱད་འཇོག་གཉིས་དགོས་པའི་རྒྱུ་མཚན་དང་། དཔྱད་འཇོག་གི་སྒོམ་ངོས་བཟུང་བ་གཉིས། དང་པོ་…ནི།

Here is the second part. (That is, the reasons why one must conduct the meditation using both methods. This has four steps, the first of which has two divisions of its own. The first is the reason why we need both analytical and fixed meditation, and the second is identifying analytical and fixed types of meditation. Here is the first.)

མདོ་སྡེའི་རྒྱན་ལས།

As it is stated in *Ornament of the Sutras:*

འདི་ན་དང་པོར་ཐོས་ལ་བརྟེན་ནས་ཚུལ་བཞིན་ཡིད་ལ་བྱེད་པ་འབྱུང་། ཚུལ་བཞིན་ཡིད་ལ་བྱེད་པ་ལས་ཀྱང་ཡང་དག་དོན་ཡུལ་ཡེ་ཤེས་འབྱུང་། །

First we must rely on spiritual study
Then we can properly direct the mind
And by properly directing the mind,
There arises a wisdom which has
As its object the ultimate thing.

[Note: Ornament of the Sutras *is one of the five works of Lord Maitreya, written down by Arya Asanga.]*

ཞེས་ཐོས་པའི་དོན་རྣམས་བསམས་བྱུང་གི་ཤེས་རབ་ཀྱིས་ཚུལ་བཞིན་དུ་ཡིད་ལ་བྱས་པ་ལས། ཡང་དག་པའི་དོན་མངོན་སུམ་དུ་རྟོགས་པའི་བསྒོམས་བྱུང་…འབྱུང་བར་གསུངས་ལ།

It is stated that by properly bringing to mind those objects of our spiritual study, using the wisdom which comes from contemplation, there arises a meditative wisdom which realizes directly the object of purity.

མངོན་རྟོགས་རྒྱན་ལས་ཀྱང་།

It is also stated in *Ornament of Realization:*

།ངེས་འབྱེད་ཡན་ལག་དང་མཐོང་བའི།
།ལམ་དང་སྒོམ་པའི་ལམ་ཉིད་ལ།

།ཡང་དང་ཡང་དུ་སེམས་པ་དང་།
།འཇལ་དང་ངེས་རྟོག་སྒོམ་པའི་ལམ།།

The Preliminary of Perfect Discrimination,
And that Path where we See,
And the Path of Habituation itself—
Where again and again we must reflect,
Weigh things out, and contemplate.

[Note: Ornament of Realization *is another work of Lord Maitreya, written by Arya Asanga.]*

ཞེས་ཐེག་ཆེན་འཕགས་པའི་སྒོམ་ལམ་ཡིན་པའི་ཡང་ཡང་སེམས་པ་དང་། འཇལ་བ་དང་། ངེས་པར་རྟོག་པ་ཡོད་པར་གསུངས་པ་དང་།

What this verse is saying is that there does exist a reflecting upon things, weighing them out, and contemplating on them, which is the path of habituation.

བསླབ་བཏུས་ལས་ཀྱང་།

Spoken as well in *Compendium of the Trainings:*

དེ་ལྟ་བས་ན་ལུས་དང་། ལོངས་སྤྱོད་དང་། བསོད་ནམས་རྒྱུན་མི་འཆད་པར་བཏང་བ་དང་། བསྲུང་བ་དང་། དག་པ་དང་། སྤེལ་བ་ཅི་རིགས་པར་བསྒོམ་པར་བྱའོ། །

> Therefore, we should be giving away our body and our possessions and all our goodness in an unbroken stream, and then we should meditate on whatever will protect, purify, and increase these.

[Note: Compendium of the Trainings *is a work written by Master Shantideva.]*

ཞེས་ལུས་ལོངས་སྤྱོད་དགེ་རྩ་གསུམ་རེ་རེ་ལ་བཏང་བསྲུང་དག་སྤེལ་བཞི་བཞི་བྱེད་པ་ཐམས་ཅད་བསྒོམ་པར་བྱ་བར་གསུངས་པའི་སྒོམ་ལ།

This verse is describing a practice where we should meditate by performing four different actions. First we give away the three of our body, possessions, and root of virtue. Then we protect that virtue, then we purify it, and finally we increase it.

སོ་སོར་རྟོག་པའི་ཤེས་རབ་ཀྱིས་དཔྱད་ནས་སྒྲོང་བའི་དཔྱད་སྒོམ་དང་། མི་དཔྱོད་པར་རྩེ་གཅིག་ཏུ་འཇོག་པའི་འཇོག་སྒོམ་གཉིས་ཀ་ཡོད་དོ། །

In order to do this, there are two types of meditation. There is analytical meditation, which is performed with analysis, by drawing on the wisdom of investigation; and there is fixed meditation, which is remaining there single-pointedly, without analysis.

གཉིས་པ་ནི། འོ་ན་ལམ་ཇི་འདྲ་བ་ཞིག་དཔྱད་སྒོམ་ཡིན་ལ་ཇི་འདྲ་བ་ཞིག་འཇོག་སྒོམ་ཡིན་ཞེ་ན། བཤེས་གཉེན་ལ་དད་པ་སྒོམ་པ་དང་། དལ་འབྱོར་དོན་ཆེ་ཞིང་རྙེད་དཀའ་བ་དང་། འཆི་བ་མི་རྟག་པ་དང་། ལས་འབྲས་དང་། འཁོར་བའི་ཉེས་དམིགས་དང་། བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས་སྒོམ་པ་ལྟ་བུ་ལ་ནི་དཔྱད་སྒོམ་དགོས་སོ།

(Here is the second part.) Now you may be wondering what kind of approach employs analytical meditation, and what kind uses fixed meditation. For meditations such as faith in one’s spiritual guide; or the importance of having found leisure and fortune, and how difficult they are to obtain; or impermanence in the form of death; or the karmic laws of cause and effect; or the problems of this cycle of pain; or the wish for enlightenment, we must use analytical meditation.

།འདི་ལྟར་དེ་དག་ལ་ནི་བློ་ཤུགས་དྲག་ལ་རྒྱུན་རིང་བ་ཡིད་འཕྲུལ་ནུས་པ་རེ་དགོས་ཏེ། དེ་མེད་ན་དེ་དག་གི་ཟློག་ཕྱོགས་མ་གུས་པ་སོགས་འགོག་མི་ནུས་པའི་ཕྱིར་དང་། བློ་དེ་ལྟ་བུ་སྐྱེད་པ་ནི་ཡང་དང་ཡང་དུ་སོ་སོར་རྟོག་པས་དཔྱད་ནས་སྒོམ་པ་ཁོ་ན་ལ་རག་ལས་པའི་ཕྱིར་རོ། །

We need to be able to call these up with intense emotion, steadily and for extended periods of time. Otherwise, we will be unable to avoid the opposite states of mind, such as disrespect, from occurring. And furthermore, developing these states of mind depends solely upon meditating by analyzing—employing our investigative skills over and over again.

དཔེར་ན་ཆགས་ཡུལ་ལ་སྡུག་པའི་མཚན་མ་སྒྲོ་བཏགས་ནས་སྒོམ་པ་མང་ན་འདོད་ཆགས་དྲག་པོ་སྐྱེ་བ་དང་། དགྲ་ལ་ཡིད་དུ་མི་འོང་བའི་མཚན་མ་མང་དུ་བསམས་ན་ཞེ་སྡང་དྲག་པོ་སྐྱེ་བ་བཞིན་ནོ། །

For instance, if you constantly dwell on wanting something that you have decided to make an attractive object to you, then an intense desire for it will arise. Or, if you constantly dwell on some kind of unattractive quality of someone you dislike, then an intense form of anger comes up.

དེས་ན་ལམ་དེ་དག་སྒོམ་པ་ལ་ནི་ཡུལ་གྱི་རྣམ་པ་གསལ་མི་གསལ་འདྲ་ཡི། བློའི་འཛིན་སྟངས་ཤུགས་དྲག་ལ་རྒྱུན་རིང་བ་དགོས་པས་དཔྱད་སྒོམ་བྱའོ། །

Therefore, when you are meditating on these steps, you need to hold the mind there fiercely and steadily, for an extended period of time, whether the features of your object are clear or unclear. This requires analytical meditation.

སེམས་དམིགས་པ་གཅིག་ལ་གནས་སུ་མི་བཏུབ་པ། དམིགས་པ་གཅིག་ལ་ཇི་ལྟར་འདོད་འདོད་དུ་བཞག་པས་ཆོག་པའི་ལས་རུང་དུ་བྱེད་པ་ཞི་གནས་སྒྲུབ་པ་ལ་སོགས་པའི་སྐབས་སུ་ནི་ཡང་ཡང་དཔྱད་ན་སེམས་གནས་སྐྱེ་མི་ནུས་པས། དེ་ལ་ནི་འཇོག་སྒོམ་བྱ་དགོས་སོ། །

But say our mind is unable to stay put on a single object of focus. Then we should work towards stillness and the like—making our mind mature enough to be capable of remaining fixed on a single object of focus for as long as we want. In these cases, it is unheard of that fixation will arise if we just continue to analyze again and again. So for this we need to use fixed meditation.

གཉིས་པ་སྒོམ་ལ་དཔྱད་འཇོག་གཉིས་ཡོད་ཀྱང་གང་ཟག་གཅིག་གིས་མི་བྱེད་པར་འདོད་པའི་ལོག་རྟོག་དགག་པ་ནི།

(Here is the second part: refuting the mistaken idea that, although there are these two types of meditation—analytical and fixed—one person can't utilize both.)

ཚུལ་དེ་ལྟར་མི་ཤེས་པར་མཁས་པ་ཡིན་ན་དཔྱད་སྒོམ་ཁོ་ན་བྱ་ལ། ཀུ་ས་ལིས་ནི་འཇོག་སྒོམ་ཁོ་ན་བྱའོ་ཞེས་སྨྲ་བ་ཡང་མ་ཡིན་ཏེ། རེ་རེས་ཀྱང་གཉིས་ཀ་བྱ་དགོས་པའི་ཕྱིར་ཏེ། མཁས་པས་ཀྱང་ཞི་གནས་སོགས་སྒྲུབ་དགོས་ལ། ཀུ་ས་ལིས་ཀྱང་བཤེས་གཉེན་ལ་དད་པ་ཤུགས་དྲག་པ་སོགས་སྒྲུབ་དགོས་པའི་ཕྱིར་རོ། །

Some people who don't understand these things claim that if someone is a scholar, then they only practice analytical meditation, and if someone is a serious yogi, they only practice fixed meditation. But this is not the case—each type of person needs to practice both. Because scholars must also achieve stillness and the like, and yogis must also achieve a fierce faith in their spiritual guide and so on.

དེས་ན་སོ་སོར་རྟོག་པའི་ཤེས་རབ་ཀྱིས་ཡང་ཡང་དཔྱོད་པ་ནི་ཐོས་བསམ་གྱི་སྐབས་ཡིན་ཏེ་ཉམས་ལེན་གྱི་སྐབས་མིན་ནོ་སྙམ་དུ་འཛིན་པ་མི་རིགས་ལ།

Therefore, holding onto the mistaken notion that the wisdom of analysis is used only at the point where we are studying and contemplating, and is not used at the point when we actually start putting them into practice, is totally illogical.

གསུམ་པ་རྟོག་པ་ཐམས་ཅད་མཚན་འཛིན་དུ་འདོད་པའི་ལོག་རྟོག་དགག་པ་ནི།

(Here is the third part: refuting the mistaken idea that all discursive thought entails holding to self-existent characteristics.)

རྟོག་པ་ཐམས་ཅད་མཚན་མར་འཛིན་པ་ཡིན་པས་འཚང་རྒྱ་བ་ལ་གེགས་བྱེད་པའོ་སྙམ་དུ་འཛིན་པ་ནི༎ ཚུལ་མིན་ཡིད་བྱེད་བདེན་འཛིན་གྱི་རྟོག་པ་དང་། ཚུལ་བཞིན་ཡིད་བྱེད་ཡང་དག་པའི་རྟོག་པ་གཉིས་མ་ཕྱེད་པའི་སྐྱོན་ནོ། །

There is a belief in the mistaken notion that since all discursive thought entails holding to self-existent characteristics, it acts as an obstacle to getting ourselves enlightened. But this is a problem of failing to distinguish between two types of discursive thought. There is the discursive thought of holding to things existing truly, which looks at things the wrong way. Then there is the discursive thought of purity, which looks at things the right way.

བཞི་པ་ཏིང་འཛིན་སྐྱེ་བའི་སྔ་རོལ་དུ་དཔྱད་སྒོམ་མང་ན་གེགས་སུ་འདོད་པའི་ལོག་རྟོག་དགག་པ་ནི།

(Here is the fourth part: refuting the mistaken idea that if you practice too much analytical meditation it will act as an obstacle to developing concentration.)

གདམས་ངག་འདིར་སེམས་དམིགས་པ་གཅིག་ལ་ཇི་ལྟར་འདོད་འདོད་དུ་བཞག་པས་ཆོག་པའི་མི་རྟོག་པའི་ཏིང་ངེ་འཛིན་སྒྲུབ་དགོས་ལ། སྔ་རོལ་དུ་དཔྱད་སྒོམ་མང་ན་ཏིང་ངེ་འཛིན་སྐྱེ་བའི་གེགས་སུ་འགྱུར་རོ་སྙམ་དུ་མི་གཟུང་སྟེ།

Some of you may be thinking: "All these instructions so far have stated that you need to achieve a concentration which is capable of being devoid of discursive thought, so the mind can stay on a single object of focus for as long as it wants to. But that means if you practice too much analytical meditation beforehand, it will be an obstacle to developing this kind of concentration." You needn't think this way.

འདི་ལྟར་དཔེར་ན་གསེར་དང་དངུལ་ནི་མགར་བ་མཁས་པས་ཡང་དང་ཡང་དུ་མེར་བསྲེགས་ཤིང་ཆུར་བཀྱུས་ན། དྲི་མ་ཐམས་ཅད་སྦྱངས་ཏེ། ཤིན་ཏུ་མ་ཉེན་ཞིང་ལས་རུང་དུ་འགྱུར་བས། དེ་ནས་རྣ་རྒྱན་ལ་སོགས་པའི་རྒྱན་ཆ་ཅི་འདོད་འདོད་དུ་བསྒྱུར་བས་ཆོག་པ་བཞིན་དུ།

It is like this. Take for example a master gold or silver smith: if first he forges the ore in fire again and again, and then he immerses it in water, all the impurities will be removed, and it will become extremely pliable and fit to work on. And then he is capable of transforming it into earrings, or whatever kind of jewelry he wants.

སྔོན་ལ་ཉོན་མོངས་དང་ཉེ་བའི་ཉོན་མོངས་པ་དང་། ཉེས་སྤྱོད་རྣམས་ལ། ནག་པོའི་ལས་འབྲས་དང་འཁོར་བའི་ཉེས་དམིགས་སྒོམ་པ་ལ་སོགས་པའི་སྐབས་ནས་འབྱུང་བ་ལྟར། སོ་སོར་རྟོག་པའི་ཤེས་རབ་ཀྱིས་དེའི་ཉེས་དམིགས་ཡང་ཡང་སྒོམ་པ་སེམས་ཀུན་དུ་གདུང་བར་འགྱུར་བའམ། སྐྱོ་བར་འགྱུར་བའི་ཡིད་བྱེད་ཀྱིས། གསེར་མེར་སྲེག་པ་བཞིན་དུ། ནག་ཕྱོགས་རྣམས་ལས་ཡིད་ཕྱིར་ཕྱོགས་པར་བྱེད་ཅིང་དྲི་མ་དེ་དག་སྦྱོང་ལ།

In this same way, first we must make our minds really overwhelmed or saddened, by meditating over and over about the problems of this life. We do this by using our analytical wisdom, as we find in those steps where we think about our own major and minor mental afflictions, or our negative actions, or the consequences of collecting black karma from our negative actions, or the problems of this cycle of pain. This is like forging gold in fire—it acts to direct the mind away from the dark side of life, and removes our impurities.

བཤེས་གཉེན་གྱི་ཡོན་ཏན་དང་དལ་འབྱོར་དོན་ཆེ་བ་དང་དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱི་ཡོན་ཏན་དང་
དཀར་པོའི་ལས་འབྲས་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་ཀྱི་ཕན་ཡོན་སོགས་ཀྱི་སྐབས་ནས་འབྱུང་བ་ལྟར།
སོ་སོར་རྟོག་པའི་ཤེས་རབ་ཀྱིས་དེ་དག་གི་ཡོན་ཏན་ཡང་ཡང་སྒོམ་པ་སེམས་བརྟན་པར་འགྱུར་
བའམ། དང་བར་འགྱུར་བའི་ཡིད་བྱེད་ཀྱིས་གསེར་ཆུར་འབྲུ་བ་ལྟར། དཀར་ཕྱོགས་རྣམས་
ལ་ཡིད་མངོན་དུ་ཕྱོགས་པ་དང་དགའ་བར་བྱས་ནས། དགེ་བའི་ཆོས་ཀྱིས་སེམས་བརྟན་པར་
བྱེད་དོ། །

And then we must soften up and clarify our minds, by meditating over and over about good qualities. We do this by using our analytical wisdom, as we find in those steps where we think about the perfect qualities of our spiritual guide, the great importance of leisure and fortune, the good qualities of the three jewels, the great results of white karma, and the benefits of the wish for enlightenment. This is like immersing gold in water—it directs the mind toward the pure side of life, and it makes the mind happy, and the acts of virtue serve to soften the mind.

དེ་ལྟར་གྱུར་ན་ཞི་ལྷག་གང་སྒྲུབ་པར་འདོད་པ་དེ་ལ་ཡིད་གཏད་པ་ན་ཚེགས་མེད་པར་འགྲུབ་པས།
དེ་ལྟ་བུའི་དཔྱད་སྒོམ་ནི་མི་རྟོག་པའི་ཏིང་ངེ་འཛིན་སྒྲུབ་པའི་ཐབས་མཆོག་ཡིན་པའི་ཕྱིར་རོ། །

If our minds are prepared in this way, then when we direct our mind towards whatever we wish to achieve, either stillness or extraordinary vision, we will achieve it without any problem. Therefore, that type of analytical meditation is

in fact the highest method for achieving a concentration without conceptual thought.